

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 98.552 van 28 augustus 2001
in de zaak A. 85.672/VII-19.060**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat O. STEVENS,
 kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
 H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bengaalse nationaliteit, op 23 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 mei 1999 tot weigering van inoverwegingname van een vluchtelingenverklaring, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 mei 1999;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. CLAES, die, loco advocaat O. STEVENS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 26 maart 1998 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 22 september 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 december 1998 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing;

1.4. Op 20 april 1999 verklaarde de verzoekende partij zich voor de tweede maal vluchteling;

1.5. Op 27 mei 1999 nam de minister van binnenlandse zaken de thans bestreden beslissing tot weigering van inoverwegingname van die vluchtelingenverklaring; die beslissing is als volgt gemotiveerd

"(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993 en 15 juli 1996;

Overwegende dat

de (de) persoon die verklaart te heten XXX

geboren te Feni, op (in) 19/03/1964

en van nationaliteit te zijn: Bangladesh

die zich vluchteling(e) verklaard heeft op 20/04/1999 (2)

Overwegende dat betrokkene op 26/03/1998 een eerste asielaanvraag indiende en hem op 22/09/1998 een weigering van verblijf betekend werd vanwege de dienst vreemdelingenzaken, die op 17/12/1998 door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevestigd werd. Overwegende dat betrokkene op 20/04/1999 een tweede asielaanvraag heeft ingediend, waarbij hij verklaarde niet terug geweest te zijn naar zijn land van herkomst. En in beschouwing nemend dat de betrokkene documenten voorlegt (brief advocaat, krantenartikels, bewijs lid BNP) zonder evenwel te vermelden hoe deze in zijn bezit gekomen zijn, en die onvoldoende

als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden. Bovendien haalt de betrokkene geen nieuwe elementen aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.

(...).".

2. Overwegende dat de verwerende partij voorhoudt dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen het bevel om het grondgebied van het rijk te verlaten, omdat dit bevel geen eigen rechtsgevolgen heeft maar het gevolg is van een eerder ontstane rechtstoestand, en de vernietiging ervan geen wijziging in de bestaande rechtstoestand van de verzoekende partij uitmaakt;

Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten deel uitmaakt van de bestreden beslissing tot weigering van inoverwegingneming van een vluchtelingverklaring; dat de verzoekende partij de volledige beslissing aanvecht, en niet slechts een gedeelte; dat zij wel degelijk een belang heeft bij het bestrijden van een verwijderingsmaatregel die deel uitmaakt van de bestreden beslissing; dat indien de bestreden beslissing vernietigd wordt, de verwijde-ringsmaatregel die daaruit voortvloeit geen rechtsgrond meer heeft;

3. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel inroept, dat als volgt is gesteld:

"Schending van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel dat elke overheidsbeslissing op juiste, pertinente en niet tegenstrijdige motieven moet zijn gesteund.

Doordat de gemachtigde van de Minister zijn beslissing motiveert door enerzijds te stellen dat mijn verzoeker(s) geen nieuwe elementen aanbrengen die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben nagedaan na de laatste fase van de vorige procedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen, en door anderzijds te stellen dat de door verzoekers neergelegde documenten onvoldoende als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden.

Terwijl artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 stelt dat 'De minister of zijn gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling vooraf reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in...'.

Bij het nemen van de beslissing om een nieuwe aanvraag al dan niet in overweging te nemen oefent de overheid derhalve een discretionaire en niet een gebonden bevoegdheid uit.

Derhalve dient de overheid op uitgebreide wijze te motiveren waarom de overheid de haar geboden discretionaire ruimte aanwendt op de gekozen wijze.

Voor zover er in casu al geen nieuwe elementen voorhanden zouden zijn dewelke zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure (quod non in casu), motiveert de bestreden beslissing in ieder geval niet op grond van welke overwegingen

de gemachtigde van de Minister heeft besloten tot een weigering tot(van) het in overweging nemen van de aanvraag.

De beslissing beperkt er zich toe aan te geven dat er geen nieuwe elementen voor handen zijn en voegt er enigszins contradictorisch aan toe dat de overgelegde documenten ('brief advocaat, krantenartikels, bewijslis BNP') onvoldoende als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden, zonder aan te geven waarin de aangehaalde documenten niet voldoen om als 'nieuwe elementen' te kunnen gelden.

Deze ontstentenis van motivering klemmt des te meer, nu uit het voorleggen van de lidmaatschapskaart van de BNP en de verklaring van de Bengaalse advocaat de waarachtigheid van het verhaal van verzoekers en de gegrondheid van hun asielaanvraag blijkt.";

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord wordt ingeroepen dat met nieuwe gegevens zowel een nieuw feit als een nieuw bewijs van een oud feit wordt bedoeld;

Overwegende dat de tweede asielaanvraag van 20 april 1999 berust op het feit dat aan de verzoekende partij vanuit Bangladesh telkens werd aangeraden om in België te blijven, omdat hij nog altijd werd gezocht door de politie en de leden van de Chattra League; dat de verzoekende partij deze problemen poogde te bewijzen met een brief van een Bengaalse advocaat, die stelde dat hij zijn cliënten met politieke problemen aanraadt om naar het buitenland te vluchten, een brief van de "Bangladesh Nationalist Party", waarin wordt gesteld dat de verzoekende partij lid is van deze partij, en dat zij op de zwarte lijst staat en vervolgd wordt door de regeringspartij, en persartikels over de toestand in Bangladesh; daarbij bevindt zich een brief van de huidige raadsman van de verzoekende partij, waarin deze stelt dat bewuste documenten door de chaotische toestand in Bangladesh de verzoekende partij pas na de beslissing van de commissaris-generaal hebben bereikt;

Overwegende dat deze stukken slaan op feiten die verband houden met de verklaringen die de verzoekende partij vroeger heeft afgelegd; dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat deze documenten slechts een illustratie vormen van het eerste asielrelaas van de verzoekende partij; dat bovendien wordt gesteld dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanhaalt die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen;

Overwegende dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet spreekt over nieuwe gegevens; dat het niet louter betrekking heeft op bewijsmiddelen, maar slaat op de inhoud van die gegevens;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig augustus tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.